

Uttalande inlämnat av The Hunger Project, en icke-statlig organisation med konsultativ status hos Ekonomiska och sociala rådet*

Generalsekreteraren har mottagit följande uttalande, som cirkuleras i enlighet med punkterna 36 och 37 i Ekonomiska och sociala rådets resolution 1996/31.

Uttalande

The Hunger Project, en internationell icke-statlig organisation med visionen om en värld utan hunger, välkomnar att FN:s kvinnokommissions sjuttionde session fokuserar på tillgång till rättvisa för alla kvinnor och flickor.

Vi vill understryka att hungern inte kan avskaffas utan rättvisa. Hunger är både ett symptom på och en drivkraft bakom orättvisa. Den utgör ett djuptgående hinder för kvinnors och flickors möjligheter att hävda sina rättigheter, få tillgång till rättsligt skydd och fullt ut delta i det offentliga livet. När kvinnor och flickor förvägras tillräcklig tillgång till mat och näring undergrävs deras möjligheter att delta i utbildning, beslutsfattande och rättssystem i allvarlig grad.

Därför måste vi möjliggöra individuellt och kollektivt handlande för att förändra de ojämlika system som skapar hunger och gör att den består. Kvinnor och flickor på landsbygden samt urfolkskvinnor och urfolksflickor möter särskilt allvarliga hinder. De producerar en stor del av världens mat, men drabbas samtidigt oproportionerligt hårt av hunger och fattigdom.

Geografisk isolering, bristande kunskap om rättigheter och begränsad tillgång till institutioner hindrar ofta kvinnor på landsbygden och urfolkskvinnor från att söka rättvisa. Domstolssystem är ofta alltför avlägsna, alltför kostsamma eller alltför partiska för att kunna erbjuda rättsmedel. Samtidigt tystas deras röster ytterligare i beslutsfattandet genom strukturell diskriminering, såsom utestängning från utbildning, krediter och digital teknik.

Tillgång till mark, resurser och teknik är en hörnsten för rättvisa och jämlikhet för kvinnor på landsbygden och urfolkskvinnor. Ändå förvägras kvinnor i många länder tryggad äganderätt eller

arvsrätt genom diskriminerande marklagstiftning och sedvanerättsliga praktiker. Änkor och döttrar fråntas ofta sin egendom, medan kvinnliga jordbrukare saknar rättsligt erkännande som markägare trots att de utgör ryggraden i jordbruksproduktionen.

Den digitala könsklyftan förstärker dessa ojämlikheter ytterligare, eftersom begränsad uppkoppling och digital kompetens utesluter kvinnor och flickor från avgörande information om rättigheter, marknader och rättsliga mekanismer. Utan tryggade rättigheter till mark och tillgång till teknik kan kvinnor inte uppnå livsmedelstrygghet, ekonomiskt oberoende eller jämlik ställning inför lagen.

Urfolkskvinnor och urfolksflickor möter sammanvävda former av diskriminering på grund av kön, etnicitet, geografi och fattigdom. De upplever högre nivåer av hunger och undernäring, vilket förvärras av marginalisering i både formella och sedvanerättsliga rättssystem. Deras kollektiva och sedvanebaserade rättigheter till mark åsidosätts ofta eller skyddas otillräckligt, vilket gör samhällen sårbara för tvångsförflyttning och exploatering av naturresurser.

Språkbarriärer, kulturell diskriminering och geografisk isolering, tillsammans med begränsad digital tillgång och uppkoppling, begränsar ytterligare urfolkskvinnors tillgång till domstolar, rättsmedel och information om sina rättigheter. För urfolkskvinnor innebär bristen på rättvisa i fråga om tillgång till mark, resurser och teknik att hunger, våld och exkludering fortsätter att förstärka varandra.

Kvinnor på landsbygden och urfolkskvinnor måste åtnjuta lika rättigheter till mark, livsmedelstrygghet, hälsa, utbildning och deltagande i det offentliga livet. Ändå går framstegen långsamt, och kvinnor och flickor på landsbygden samt urfolkskvinnor och urfolksflickor fortsätter att möta exkludering som undergräver både rättvisa och hållbar utveckling.

Genom The Hunger Projects arbete i Afrika, Sydasien och Latinamerika har vi sett att när kvinnor är ledare i lokala råd förbättras resultaten för livsmedelstrygghet för hela samhällen. Kvinnors deltagande i beslutsfattande ökar också ansvarsutkrävandet i rättssystemen och stärker skyddet mot våld.

Samtidigt kvarstår våld mot kvinnor, inklusive sexuellt våld, våld i hemmet och markrelaterat våld, som ett genomgripande hinder. För många kvinnor innebär ett ekonomiskt beroende av förövare, drivet av hunger, att de hindras från att söka rättvisa. Belägg visar också att livsmedelsosäkerhet ökar riskerna för barnäktenskap och tvångsäktenskap, uteslötning från utbildning och könsbaserat våld. Teknik kan vara ett kraftfullt verktyg för egenmakt genom att ge kvinnor och flickor tillgång till information, nätverk och kunskap om sina rättigheter, men digitala miljöer kan också förstärka ojämlikheter och utsätta kvinnor för nya former av skada när den digitala könsklyftan och våld på nätet inte hanteras.

Effektiva åtgärder för att avskaffa våld måste därför integreras med strategier för att säkerställa tillgång till mat, mark, digital tillgång och ekonomisk självständighet.

Såsom betonas i CEDAW, handlingsplattformen från Peking och Agenda 2030 för hållbar utveckling är rättvisa och jämlikhet oskiljaktiga från kvinnors ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.

Mål 5 och mål 2 i de globala målen måste eftersträvas tillsammans, eftersom framsteg inom det ena inte kan uppnås utan det andra. CEDAW:s allmänna rekommendation nr 34 om landsbygdskvinnors rättigheter och FN:s deklaration om urfolks rättigheter ger tydlig vägledning för att avskaffa diskriminering och främja rättvisa för de kvinnor och flickor som drabbas hårdast av hunger och exkludering.

The Hunger Project arbetar genom holistiska, lokalt ledda strategier som prioriterar kvinnors ledarskap. Genom att investera i kvinnor som centrala förändringsaktörer bidrar vi till förändringar i styrning, hälsa och livsmedelssystem som främjar rättvisa och jämlikhet. Detta innefattar:

- i)** att stärka kvinnors ledarskap i byråd och andra beslutsstrukturer och säkerställa att deras röster formar politik som rör mat, mark och rättigheter till resurser.
- ii)** att främja inkluderande och rättvisa system som bryter ned diskriminerande normer och praktiker som begränsar kvinnors tillgång till mark, krediter och digital teknik, samt att minska den digitala könsklyftan.
- iii)** att hantera strukturella hinder såsom analfabetism, obetalt omsorgsansvar, teknikmedierat könsbaserat våld och könsbaserat våld, vilka samverkar med hunger och tystar kvinnors deltagande.
- iv)** att stödja kvinnor på landsbygden och urfolkskvinnor i att hävda sina rättigheter till mark, resurser och deltagande i rättssystemen.
- v)** att engagera män och pojkar i att förändra skadliga sociala normer och främja ett delat ansvar för jämställdhet.

För att säkerställa tillgång till rättvisa för alla kvinnor och flickor och uppnå jämställdhet uppmanar The Hunger Project medlemsstaterna och det internationella samfundet att:

- i)** erkänna hunger som en rättvisefråga. Integrera livsmedels- och nutritionssäkerhet i strategier för att främja kvinnors rättigheter och tillgång till rättvisa, och erkänna hunger som både en orsak till och en konsekvens av systemisk ojämlikhet.
- ii)** garantera kvinnor rätten till mark, utbildning, resurser och digital inkludering. Avskaffa diskriminerande lagar och praktiker som undergräver kvinnors rätt att äga, ärva och kontrollera mark, och prioritera rättigheterna för kvinnor på landsbygden, urfolkskvinnor och andra marginaliserade kvinnor.
- iii)** investera i ledarskap hos kvinnor på landsbygden, urfolkskvinnor och andra marginaliserade kvinnor på alla nivåer av samhällsstyrning. Säkerställ att kvinnor är rättvist representerade i lokala råd, sedvanerättsliga beslutsorgan och offentliga institutioner. Tillhandahåll utbildning, digital kompetens, kunskap om rättigheter och resurser anpassade till landsbygds- och urfolkskontexter.
- iv)** säkerställa tillgång till grundläggande tjänster. Se till att kvinnor och flickor har tillgång till näring, hälso- och sjukvård, trygga digitala miljöer och skydd mot våld, samtidigt som långsiktiga strukturella reformer genomförs för att undanröja systemiska hinder.
- v)** säkerställa inkluderande och deltagandebaserade rättssystem. Utöka mobila domstolar, paralegala program och teknikstödda juridiska tjänster för att göra rättvisa tillgänglig för kvinnor och flickor på landsbygden, urfolkskvinnor och andra marginaliserade kvinnor och flickor.
- vi)** anta ett rättighetsbaserat och intersektionellt synsätt i politik och praktik. Hantera hur hunger samverkar med kön, ålder, etnicitet, funktionsnedsättning och geografi, och genomför

internationella åtaganden, inklusive CEDAW och FN:s deklaration om urfolks rättigheter.

vii) avsätta tillräckliga resurser. Integrera arbetet för att avskaffa hunger i strategier för jämställdhet och rättvisa och säkerställ finansiering för program som hanterar båda samtidigt.

viii) stödja lokalt förankrade kvinnoorganisationer. Investera i kvinnogrupper, särskilt sådana som leds av kvinnor på landsbygden och urfolkskvinnor, som viktiga partner i genomförandet och uppföljningen av åtaganden.

Avslutningsvis är en värld utan hunger en värld där kvinnor och flickor fullt ut kan utöva sina rättigheter, få tillgång till rättvisa och delta på lika villkor i utformningen av sina samhällen och sina liv. Kvinnor på landsbygden och urfolkskvinnor måste i synnerhet stå i centrum för denna förändring. Att säkerställa kvinnors och flickors tillgång till rättvisa kräver därför att de system som upprätthåller både hunger och könsojämlikhet avskaffas.

The Hunger Project uppmanar FN:s kvinnokommission att slå fast att rättvisa inte kan uppnås utan att hungern avskaffas, och att kvinnors och flickors egenmakt, särskilt på landsbygden och inom urfolk, är avgörande för att bygga en värld präglad av värdighet, jämlikhet och livsmedelstrygghet för alla.